בס"ד

יום ג', כ"ל בתשרי תשנ"ט (20 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!=

טוב לומר בסוף כל יום, אך היום מותר לומר לפחות בשמ"ס - אחד על הנס שקרה לנו אתמול בבאר-שבע, ואחת כיון שהיום הוא היום הראשון של ראש חודש תשרי. נראה שכאשר נשוב יתברך רוחנית לביהמ"ק אזי, הוא עושה עם אלה בראשונה.
ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שעשה לנו נס במקום הזה.

ובאשר לראש חודש, הוא היום שקן הירח מתחדש, או היום שלאחרין. לפחות שלושים ראש חודש יום אחד ולפחות שני ימים. מדוע?
מן התורה אין ראש חודש אלא יום אחד בלבד והוא הראשון לחודש החדש. ואולם, עוד מימי הנביאים הראשונים היה נהוג לחוג לפחות את ראש חודש שני ימים. וכן כתוב בשמואל א' כ': "וַיְהִי ממחרת החודש השני, ושמשמעו - יום השני של ראש חודש (שחיללוהו בבית שאול במלך). הכיצד?
לאחר שעברו 29 יום מן החודש שבר ונקעם ליל ה-30, כבר מישבוהו לראשון של החודש הבא ומחללוהו במשתה ובשמחה ובביטול מלאכה. ובית הדין שבירושלים היו ממתינים כל אותו הלילה וכל יום השתרית לפחות שיבואו להגיד שראו את הלבנה החדשה.
הלבנה, בשעות הראשונות להתחדשותה, אינה נראית בכל מקום בשווה, ובראשית כמה ימים מועטים. וכל מי שראה אותה במועדה (ביום ה-30) היה רשאי ובא להעיד לפני הסנהדרין שמאז לא ראו אותה אלא הוא ועוד עד אחד. ראו עדי החודש ביום ה-30, הקרבנות קרבן מוסף באותו היום, ולמחרת היה חול. אך אם לא ראו עדי החודש באותו היום, כבר לאחר מעת-לעת וקדשו החודש ביום השתרית - ונמצאו שחיללו 2 ימים ראש חודש.
והמקומות המרוחקים מירושלים, שלא היו יכולים שלא בית דין לנודע בו ליל יום הכיפורים ראש חודש, היו חוגגים שני ימים ראש החדש.
ובמאמרנו שאנו מקדשים ראש חודש רפי תשעים, ולא"ה שאנו יודעים מלאוש מתי יהיה היום הראשון של החודש הבא, עדיין מקיימים אבותינו בידינו לחוג שני ימים ראש חודש. (להמשך)

יום נעים!